

Práce má za cíl prozkoumat specifickou část českého stranického systému. Konkrétně mapuje prvotní reakce českých parlamentních politických stran na dokument Evropské komise Zelená dohoda pro Evropu. Využívá k tomu jako oporu z teoretického pozadí Integrovanou teorii stranických cílů a stranické změny formulovanou Harmelem a Jandou v roce 1994. Výzkum spočíval ve shromáždění dat ve formě jasně identifikovatelných reakcí stran na Zelenou dohodu pro Evropu ve vytyčeném období, a jejich následném roztržení podle typu reakce (pozitivní, neutrální, negativní). Na základě těchto a dalších poznatků byla vytvořena shrnující tabulka, který komparuje jednotlivé strany z hlediska přístupu a reakce na dokument.

Smyslem bylo podívat se na přístup stran ve stranickém systému po prodělání tzn. politického zemětřesení ve vztahu k vybrané politice post-materialistických hodnot. Tento smysl práce naplnila, a může sloužit jako přehledný výchozí bod pro orientaci v problematice pro další výzkumy, případně ponechává otevřené možnosti vybrané aspekty, typicky důvody reakce konkrétní strany, uchopit a rozvést je navazujícím zkoumáním například formou případové studie. Zvolená teorie se neukázala jako nevhodná, avšak povaha výzkumu jí neumožnila plně aplikovat. Z hlediska přístupu ke stranám z teoretického, organizačního, hlediska ale působí stabilně a může být pro navazující výzkum použita. Jako alternativa se nabízí Teorie tří tváří, kterou formulovala Katz a Mair v roce 1993.